

Cognitive aging, attention, and mild traumatic brain injury

Citation for published version (APA):

Klein, M. (1997). *Cognitive aging, attention, and mild traumatic brain injury*. NeuroPsych Publishers.

Document status and date:

Published: 01/01/1997

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

STELLINGEN
behorende bij het proefschrift
Cognitive Aging, Attention, and Mild Traumatic Brain Injury

Martin Klein

Maastricht, 11 april 1997

Leeftijd en licht traumatisch hersenletsel reduceren beiden de reservecapaciteit van de hersenen, waarbij zij een summatief negatieve invloed hebben op het cognitieve vermogen.

De invloed van leeftijd op aandachtsfuncties wordt overschat; statistische correcties voor visus en gehoor dienen bij het cognitief verouderingsonderzoek deel uit te maken van de standaardprocedure.

Door het niet toepassen van strikte criteria bij de diagnose "cervicaal acceleratie/deceleratieletsel" zal de discussie over de "psychologische" versus "fysiologische" oorsprong van de klachten als gevolg van dit letsel voorlopig niet verstommen.

Bij de behandeling van de cognitieve en emotionele stoornissen van patiënten met cervicaal acceleratie/deceleratieletsel is een goed begrip van de invloed van pijn op cognitieve prestaties essentieel.

Patiënten met tumoren in het limbisch systeem, de temporale of frontale hersengebieden lopen een groter risico op een psychiatrische diagnose en hebben hierdoor een geringere overlevingskans.

De reservecapaciteit van de hersenen werkt bij hersentumoren in het nadeel van de patiënt; een vroegtijdige detectie van maligne processen wordt voorkomen doordat deze reservecapaciteit voor een groot deel de cognitieve stoornissen als gevolg van de tumor compenseert.

Hersentumoren veroorzaken focale cerebrale stoornissen, afhankelijk van de plaats van de lesie, terwijl de behandeling afwijkingen veroorzaakt in de witte stof, zich uitend in diffuse defecten.

De cognitieve achteruitgang in de eerste 8 maanden na initiële chemo- of radiotherapie bij zowel patiënten met een glioblastoom multiforme als bij patiënten met de minder kwaadaardige anaplastische astrocytomen is primair gerelateerd aan de behandeling.

Voor licht traumatisch hersenletsel geldt: afwezigheid van bewijs is geen bewijs van afwezigheid.

Hersenletsel is één van de weinige aandoeningen waarvan met zekerheid kan worden gezegd dat deze tussen de oren zit.

Bij het gebruik van geavanceerde beeldvormende technieken ligt het risico van een nieuwe frenologie op de loer, ditmaal niet van de schedel, maar van de inhoud ervan.

Het proces van de Hakkelaar heeft aangetoond: "Als je niet paranoia bent, wil het nog niet zeggen dat ze niet achter je aan zitten".